

Г. С. Раковски: „Любовта към Отечеството превъзходи сичките световни добрини!“

КАТО „ТИТАНИК“, ПРЕДИ ДА ПОТЪНЕ

Боян ЧУКОВ

Нюланд се провали с гръм и трясък. Отделно, че в Незалежната се носи силна корупционна воня, която има американско-украински произход. Затова и щатски ревизори се ровят от известно време в Пентагона и Украйна. Незалежната се бе превърнала в семеен бизнес за Виктория Нюланд. Тя поднасяше концепцията, а нейните роднини от американския Институт за изследване на войната обясняваха на света какво се случва в бившата УССР в пряка зависимост от интересите на фамилията бизнес. Чувалът с щатските пари се скъса и сега се пита кой е виновен. Щатската външнополитическа парадигма се променя. И това е очевидно! Американската „дълбочинна държава“ се изтегля от редица региони в света и делегира права на своите по-големи васали в управлението на въпросните територии. Последните се превръщат в подмандатни. САЩ се изтеглят основно от Европа. Но след като я опоскат окончателно. Янките си оставят правото да регулират споровете между своите назначени васални наследници-куратори. А те са Великобритания, Франция и Германия. Незалежната е предоставена на Германия. Тя ще плаща основно разнообразните и дебели сметки на Киев. И ще въоръжава най-вече ВСУ. В момента върви вътрешнонатовски спор как да бъдат поделени редица територии на бившата УССР.

На стр. 2

НАЦИОНАЛНИЯТ ПРАЗНИК НА БЛАГОДАРНИЯ НАРОД

На стр. 6

На 26 февруари сайтът Скандално.нет публикува моя статия, озаглавена „Тристахилядна армия на труда“ атакува България“, в която призовавам българското общество с всички сили да се опълчи срещу плановете на ЕС и САЩ да превърнат страната ни в майдан на ислямисти и криминални престъпници, представяни от еничарската „слобка“ като „бежанци, дошли да заемат стотиците хиляди свободни работни места в страната ни“.

Читателите откликнаха с яростни коментари срещу правителството на фигуранта Денков, лакейски отворило вратите на България за това талибанско нахлуване. Но последният коментар под статията ме разтърси. Авторът му признава-

ОТГОВОР НА ЕДИН ВИК ОТ АДА

До „Мен не ме търсете“

Милена ВЪРБАНОВА

ше, че за първи път изразява мнението си под прочетен текст. Описваше с пределна откровеност сломения си живот, безизходицата, организирания геноцид над българския народ, вина за който носи не само на продажния „елит“, но и така нареченият обикновен българин. И завършваше с

Мен не ме търсете каза:

29.02.2024 в 14:15

(До авторката на статията госпожа Милена Върбанова)

„Мен не ме търсете“ е жестоко, която граничи със сарказъм и унизително отношение. Веднъж ми се наложи да напиша за всичко това...

Страх ме е даже да си помисля, колко ли хиляди, а може би и милиони обикновени българи са роби и в същото положение като мен.

За тази ли България да ми е жал и да ги мисля феодалите-робовладетци какво щяло да стане като дойдели 300 000 имигранти, госпожа Върбанова?! Дали ние, българите, сами не си заслужаваме всичко това?

думи, от които настръхнах:

„Аз родина нямам. Моята истинска, мила Родина умря отдавна, през 1989 г. Казваше се Народна Република България. Плюя на тази днешната колониална България! Това днешното не е моята България, това не е моята Родина! Бездушие и жестокост, която граничи със садизъм. За тази ли България да

ми е жал и да ги мисля феодалите-робовладетци какво щяло да стане, като дойдели 300 000 имигранти, госпожа Върбанова? Дали ние, българите, сами не си заслужаваме всичко това?“

Редовете кипяха от мъка, която издаваше благородна, интелигентна, почтена личност - обреченият на измиране

вид във васалната територия, управлявана от същите чудовища, които допуснаха геноцида в Палестина. Личност докрай омерзена от несправдите, която е махнала с ръка и... плюе на всичко.

Коментарът вместо с име бе подписан със страшната фраза „МЕН НЕ МЕ ТЪРСЕТЕ !“. Това е подписът на пълното отчаяние, което преминава в гражданска и духовна смърт. Трябваше непременно да отговоря на този вик от ада със също толкова искрено описание на моето жите и уроците, които то ми даде. Смятам, че само така мога да спася една душа, изгубила вяра в човека и народа си и пропаща в небитието на апатията. И дали само една?

На стр. 2

ISSN 1310-8492

КАТО „ТИТАНИК“, ПРЕДИ ДА ПОТЪНЕ

От стр. 1

Регионални претенции за управление имат британците и французите. Локални претенции имат румънци, поляци, унгарци, а също не и белоруси. Британците са се фокусирали основно в Черно море. От началото на СВО англичаните съвместно с украински обслужващ персонал успяха да потопят около 20% от руския Черноморски флот. Прибалтика шуми предимно за парлама и отвлечане на вниманието. Друг фокус на британците е Балтийско море. Стремехът е руснаците да бъдат блокирани от Финландия и Естония във Финския залив. Да бъде прекъсната морската връзка на Русия с Калининградска област. А тя е единствена в този момент. Макрон

От стр. 1

България търси точно теб

Вече Ви писах в краткия си отговор в коментари на Скандинао.нет как ми подежда Вашата изповед - развълнува ме откъм душа, не преставам да мисля за нея, да водя вътрешен диалог с Вас. Не защото съм изненадана от участта Ви и от условията на живот, които описвате - това е и моята участ, това е и моят живот. Но отдавна не бях чела толкова покъртително писмо, адресирано до мен - мога да кажа дори, че никой не ми е отправил толкова искрена изповед, от която струи черна кръв. Чудовищната нищета, в която и аз, и поне два милиона българи сме принудени да удряме до изнемога глави всеки ден, се възправи пред мен като стена, обгръщаща целия хоризонт. Като убиец, надвесен над стърчената жертва. Споменни си думите на големия български живописец Димитър Пейчев от Бесарабия, изречени още в края на 90-те години на миналия век, че България - лелеяната България, за която в детството си е мечтал „както зрешникът мечтае за рая“ - в действителност му се вижда кождер, оплсиснал с кръвта на жертвите си, стиснал нож между зъбите и до разкъсване с железни нокти издъхващата си плячка.

НО ЧИЙ Е ТОЯ ДЕМОНИЧЕН ОБРАЗ?
- НА БЪЛГАРИЯ ИЛИ НА НЕЙНИТЕ УНИЩОЖИТЕЛИ? УБИЕЦЪТ ЛИ Е ТЯ ИЛИ ЖЕРТВАТА?
Както Ви казах, в множество мои статии - и смея да ги нарека, не редови текстове, а творби - съм разсъждавала по този въпрос, защото отноше-

не е съгласен с това разпределение на янките и направи „логично на място“, като започна да се заканва да изпрати натовски/френски войски в Украйна. Не е случайно, че символът на Франция е галският петел. Маню „изкукурига силно“ и американците веднага му „биха два шамара“ и позорно той даде заден ход. Горката Франция, която е все още средна велика сила с приличен ядрен потенциал. За разлика от Великобритания, чийто ядрено оръжие е... американско. Британците и те искат да пратят две дивизии в Незалежната. Шолц се разсърди на Макрон, който му бърка в поднесената от янките паница. Въобще ЕС няма да го бъде в обзорно бъдеще. След като американците се изтеглят окончателно и Доналд Тръмп (не дай Боже) влезе

в Белия дом и НАТО няма да го бъде. Днес тази теза звучи еретично само сред демодираниите и клиширани грантаджиите у нас. Макрон от известно време предлага европейска армия. Това не е случайно. Тя според Маню трябва да смени НАТО на Стария континент. Нещо като възрождение на ЗЕС (Западноевропейски съюз). Преди години имаше такова „животно“ и неговият офис бе в Париж. Защо ще се разпадне НАТО? Защото Турция изгражда общотюрската армия с Азербайджан, Киргизия, Казахстан и Узбекистан. И въобще не крие този свой замисъл. Това е публична тайна за експертната общност. Какво ще останат от НАТО след като турска армия напусне съюза? Нищо и половина. Тя е втората по сила в НАТО. Унгария също в момен-

та го играе предвидливо и като „тюркская държава“. Орбан е визионер, а не е като нашия Академик Денков, редовен клиент на своя държавен правителствен туроператор. Някой представя ли си ресурсното обезпечение на Путин и двамата си играят играта. Албания обучава своите офицери в турски военни училища. Само България виси закачена на пирон в килера. И всеки, който мине я подритва. Няма елементарно достойнство. „Цивилизационният избор“ няма да ни спаси от нищо!

България няма стратегия. България няма даже ситуационна тактика. България няма грамотно управление. България се хили сервилно на всеки „стратегически съюзник“, който ѝ подвърне. На наша територия се сблъскват интересите на множество глобални и регионални факто-

ри. За локалните да не говорим. Румъния е близка с Франция. Сърбия е проруска. Македония е в сръбска орбита. Гърция търси взаимодествие с Франция и винаги е била във фокуса на Лондон. Ердоган си намира с Путин и двамата си играят играта. Албания обучава своите офицери в турски военни училища. Само България виси закачена на пирон в килера. И всеки, който мине я подритва. Няма елементарно достойнство. „Цивилизационният избор“ няма да ни спаси от нищо!

България е разграден двор с неграмотен псевдоелит. Кое-то ни гарантира поредната национална катастрофа и определено... загуба на територии. На наша територия се сблъскват интересите на множество глобални и регионални факто-

ОТГОВОР НА ЕДИН

Жан Виденовият глад (организиран от враговете на тогавашния министър-председател, но ние не си даваме сметка за това) с малко дете на ръце, а след това

детето си на квартира. Намирах работа като учител само по заместване - с недостатъчен брой часове, комбинирах часовете в няколко училища, които се на-

ните български подчинени. Дъщеря ми учеше вече в 91 Немска гимназия - най-престижното средно учебно заведение в София, а и в страната - беше отличничка и представяте си как се е чувствала, когато молех продавачките в барчето да ѝ отпускат закуски на вересия. Разболях се тежко и разклатих непоправимо здравето на моето дете, което и без това бе хронично болно, от петгодишна възраст страдате от диабет. В последната година на гимназиалното ѝ образование бяхме принудени да се върнем в бащиния ми дом във Враца и тя завърши като частна ученичка. Искане да следва в университет, беше интелигентна, красива, пълна с амбиции - но нямаше никакви средства - и аз заминах да работя като гледачка на стари и болни хора в Италия - т. нар. badante - втриса ме от тая дума.

мираха в диагоналните точки на София. По това време учителските заплати бяха сред най-ниските в страната. Бях просто една трансмисия - в деня на получаване на заплатата, директно я връчвах на наемодателя. С детето ми сме яли сурово фиде и вечер сме се наливали с гореща вода (по липса на чай), за да потушим усещането за глад. Боядисвах с флуамастер обувките си, защото бяха скъсани - уж да не се вижда, но дупките - там няма други мотиви за уволнение, нито един некадърник и послушник не е бил уволнен от т. нар. „национално“ радио. Назначиха ме със 178 лв. заплата и в момента на уволнението заплатата ми броеше 178 хиляди (преди деноминацията). Бях разведена и живеех с

Работехме без трудов договор, без здравни и пенсионни осигуровки, без никаква сигурност, за децата ни труд ще ни бъде подхвърлена дори най-ниската ставка на заплащане - 10 или 5 евро. Работих в Италия, в различни нейни региони, осем години. А после успях да се прехвърля в Швейцария, еталона на Европа, където също мизерствах, въпреки че се трудах „на бяло“, легално - заплащането уж беше по-високо, но и разходите бяха много повече и по-високи - а унижението беше същото. На гледачката на стари и болни хора в къщата се гледа като на слугиня на цялото семейство и тя практически няма свободно време, независимо от записаното в договора.

Когато в края на 2020 г. се върнах в България, моята единствена дъщеря, моето килето момиче, заболя и след шест месеца издъгна. Изтърпахме с нея всички „прелести“ на „българското здравеопазване“, цялата ми некадърност и безчовечност

Боян ЧУКОВ

Съпругът на Брижит събира коалиция от натовски страни, която да изпрати „боку милитер“ да се бият „контр ле рос“. Като Наполеон едно време. Маню, френският премиер и френският външен министър са все отбрани мъжкарки, които са решени да продължат яростните вербални атаки срещу руснаците. А те горките вече мислят как да капитулират пред тези воинствени галски петли или кокошки барабар със своите „сарматки“, „яруски“, „циркоки“, „кинжалки“ и разни други гаджети, натъпкани с чипове от домашни перални и сушилни. Не е ясно какви точно са Маню и неговото най-близко младежко обкръжение, но в наше време прибуен разцвет на джентъризма няма политкоректен „експерт“, който да ти каже ясно кое е петел и кое е кокошка. Журналистката Ан Фулда от „Фигаро“ на-

МАНЮ СЕ ГОТВИ ЗА ВОЙНА С РУСИЯ

Така информира своите читатели изгнаниято Politico

Съпругът на Брижит

писва през 2017 г. книгата „Емманюел Макрон. Един перфектен младеж“. В нея разказа нелепите неща за мосяу льо президон (Н-то е силно потъмне-

много обиден на Путин, който го разкара от африканската хранилка в района на Сахел. Африканският франк бе за Франция нещо като „Северен поток“ за Германия. Френската и германска икономика години наред процъфтяваха, захранвани от естивджос суровини от всякакъв вид от Африка и Русия. А евродуото, което бе мотор на ЕС, мъркаше като дизелче на Мерцедес или Рено/Пежо. Настъпиха тежки времена за Брюксел като събирателен образ. Лоши хора гръмнаха северните потоци. Още по-лошите вагнеровци изгониха от Сахел парижките францета. Шолц като шеф на окупирана страна си

погребението не дойде никой от нашите „най-близки роднини“. А ние с татко, заради светите гробове на мама и детето, продължаваме да битуваме в един враждебен град, превърнат в руини от гербаджийските мутри, с население, което брой 40 хиляди, докато през 1989 г. начисляваше 95 хиляди души. Пълно е с цигани, навсякъде думка циганска чалга. Цигани се настаниха и в жилището над мен. Циганката и дъщерите ѝ пър*дят (правилно сте прочели!) пред нашата входна врата, където некромозите на детето ми. Законът е мъртъв, Сорос диктува правилата в колонията.

Ще попитате къде са милионите от Швейцария? Къде мислите, че могат да бъдат, след като майка ми, поразена от инсулт, лежа почти седем години, в първите четири от които получаваше 15 лв. като инвалид - „за лекарствата“. Само памперсите ѝ струваха много повече - а репелентите, а медицинските прегледи, защото лекарите идваха у дома, тя не можеше да стане от постелята? А „лечението“ - или по-точно погубването на детето ми? А погребението - защото днес нямаме пари да живеем, но нямаме пари и да умрем, смъртта също не е по джоба ни. Глобалната секта ни е отредила

ОРИСТА НА ЖИВИ МЪРТЪВЦИ
Откакто съм в България - не работя. Или по-точно работя непрекъснато, пиша, съзнавайки, че времето ми е малко, а бих могла да изтъргна от себе си толкова нужни за народа ни редове. Но не ходя на „работата“ - тоест не изкарвам нужните за живот средства. Не ме приеха никъде, на никое работно място, за което кандидатствах. Отговорите бяха, че нямам нужната

компетентност - „експертиза“, както смешно неграмотно чиновниците и политиканите са преименували компетентността - или че съм прехвърлила нужната възраст. „Стара съм“ - същият аргумент, с който отказват работата и на Вас. Преди бях „много млада“ за сериозна кариера, а сега изведнъж станах „стара“. Бях лишена от възможността да работя за страната си и да ѝ даря зрелите си години.

Не съм и пенсионерка. С баща ми живеем от неговата пенсия. Варно, тя е 900 лв. - висока е от пенсията на майка Ви, но стандарт с по 450 лв. за всеки от двамата, както и във Вашия случай, е дълбоко потъване под чертата на бедността.

За разлика от харизаните и хараланите, които нагрупана богатства от разходките си по студиата и сайтовете, аз никога не съм взела стотинка за моите статии.

Какво правеше през цялото това време - докато детето ми беше живо - она далечен призрак - бащата на дъщеря ми, бившият мой съпруг? Беше се изпарил - сякаш никога не е имал дъщеря и дори не е чул за подобен факт в биографията си. Не вземаше никакво участие в нейния живот, трийсет години не вдигна телефона да ѝ чести рожден или имен ден, Рождество или Великден. Когато го помолех да дойде в Монтана, където се бяхме преместили за детето си бяхме преместили за детето настъпна смъртта ѝ, той изрече същите думи, с които Ви сте озаглавили коментара си: „Мен не ме търсете“.

„МЕН НЕ МЕ ТЪРСЕТЕ“
- след малко ще изследваме каква страшна диагноза крие това изявление.

Но нека по-напред проследим падението на българския мъж - защото, когато говорим за физически и духовен регрес на днешния българин, трябва да си даваме сметка, че това се отнася най-вече за мъжа и в по-малка степен за жената, която по ред причини - дори чисто физиологически, свързани с материнството, е по-устойчива.

Българският мъж абдикира от задълженията си на съпруг, баща и закрилник на семейството още в епохата на леебимата Ви Народна република България. Да, наясно съм, че отнемането са собствеността, националната урбанизация, тоталното разорбяване на населението, пълната зависимост на пролетария от партийното и служебно началство, натикването в едностайни и двустайни панелки, където не можеше да създаде ваш истинско, тоест традиционно семейство - бяха извършени с цел духовна кастрация на мъжа - ето защо соціальната му е непоносима. Не можем в обратна перспектива да идеализираме лошото поради това, че след него е дошло нещо много по-лошо. Препенката ни трябва да е реалистична.

Едва след 1975 партийната върхушка проумя, че на ръководни постове трябва да се назначават образовани и интелигентни хора и страната поестроменно нагоре - уви, за краткото да дойде в Монтана, където се бяхме преместили за детето си бяхме преместили за детето настъпна смъртта ѝ, той изрече същите думи, с които Ви сте озаглавили коментара си: „Мен не ме търсете“.

„МЕН НЕ МЕ ТЪРСЕТЕ“
- след малко ще изследваме каква страшна диагноза крие това изявление.

свива ушите и не шуми много. Маню обаче е истински галски петел/кокошка, който е късо-съединителен и се вихри в медийното пространство. Държи карез на Путин, който не иска да говори с него. Даже по телефона. Игнорира го постоянно. Ти да видиш! Маню ми прилича на починалия френски комик Колош (Мишел Жерар Жозеф Колучи). И двамата са много смешни, но Колош бе почтен и честен човек до края на своя живот. И много смел. Колош претърдеше, че „Бог дели справедливо: на едни - обад, на други - апетит“. На Маню е дал веројатно голям апетит. Гениалният комик си отиде от този свят през 1986 г., а Маню все още гледаме на телевизионните екрани. Дано, като се пенсионира... пенсията да му я определи банкова група Ротшилд, на която служи предадено от първия ден, след като се шумугна в Елисейския дворец. А Франция? Франция кучета я яли!

Панко АНЧЕВ

НАЦИОНАЛНИЯТ ПРАЗНИК НА БЛАГОДАРНИЯ НАРОД

И звучната плесница, която той залепи на властта

Тазгодишното честване на Трети март показва каква дълбока пропаст лежи между народа и властта, колко чужди са те един на друг и дори колко сурова е неприязнът помежду им. Видя се, че нямат нищо, което да ги свързва. И че взаимно се изключват и живеят в съвсем различни светове. Дори в различни времена!

На Трети март властта бе кротка, защото очакваше народната стихия да тръгне със знамена и възгласи, за да докаже, че Трети март е националният ни празник и че Русия е освободителката на България. Този път опитите на управниците да използват историята като аргумент на своята русофобия бяха по-скромни, но не бих казал, че бяха по-безобидни или че бяха изпълнени с по-малко омраза към Русия. Медиите показваха знамената (сред тях и много руски), даваха радостните и весели лица на българите, които не криеха почитта, уважението и благодарността си към братята освободители.

Но пропагандата и официалните лица упорито премълчаваха, че Русия ни е

освободила. За тяхната извратена логика и слаба грамотност свободата ни е дело на поляци, финландци и дори украинци. Благодарение на тяхното присъствие във войската турците са претърпели поражение. А руснаците, които са участвали, са били предимно надмени аристократи, презиращи народа ни, гнусящи се от него и строго са наказвали всяко негово неуважение към тях. Такава е днешната официална „обективност“!

Мнозина забелязаха тази нелепост и се досетиха, че това е коварство, което утре ще се превърне в нещо друго.

Разбираха го, защото бездарните професори, които го олицетворяваха, нямаше как да скрият отношението си към Русия. Тези хора са преподавали или още преподават на студенти и ученици история, литература, философия. Те не са никакви учени, а компилатори и безпомощни фактолози, но са представени като видни специалисти. Титлите им все пак трябва да уважават ентусиазираните българи, тръгнали на Шипка, по улиците на своите градове и села, за да благодарят на освободителите за пролянатата кръв и неизразимия подвиг. А тези негодници се опитват

да ги лъжат, че руските генерали били бездарни и много жертви били заради липсата на военни умения и безразличие към участващите им войници. С цитати от Захарий Стоянов, който се превърна в единствения аргумент на българската русофобия, доказват колко зла и коварна е Русия и как всичките ни беда са все от нея и заради нея. Като не забравят да напомнят и за днешните й имперски амбиции.

Фонът със знамената, радостта от празника, признателността на народа към неговите освободители показваха

какви хора днес владеят държавата, с какви средства си служат, кои са техните идеологически и политически слуги.

Ще напомня обаче, че въпреки народния ентусиазъм тяхното бездарие, лицемерие и русофобия държат всички лостове на властта. Тези стреснати, изплашени и справедливо осирекани заради делата им управници няма да простят на българите за всичко, което на 3 март им показаха. Защото са маломерници. А това ги прави коварни и злопаметни. И панически се страхуват за кожата си.

Защото са слуги на сатаната, живеят по неговите повели, но знаят, че Бог е в истината и правдата!

НА КОЛЕНЕ ПЕРЕД ГРАФ ИГНАТИЕВ

Д-р Велиана ХРИСТОВА

При небивал интерес след националният празник Трети март издателство „Синева“ представи пред столичната публика книгата „Н. П. Игнатиев – графът на българите“ на журналистката Калина Канева. Книгата е особено актуална именно сега заради постоянните опити в последния месец да бъде очернено делото на Николай Павлович Игнатиев и дори да се преименува столичната улица, носеща неговото име. Тъкмо националният ни празник бе използван от десетина добре познати грантови безродници, шествали масово из официалните медии, които застипаха публиката с измислени твърдения и откровени лъжи за Освобождението на България и за граф Игнатиев, чието дело е Санстефанският мирен договор, възродил българската държава след пет века робство. Десетилетия наред пред делото му се прекланя българският народ, което не смущава днешните му хулители.

Нека напомним, че още през 1870 г. „графът на българите“ като руски консул в Цариград успява да убеди султана да подпише ферман за обособяването на независима българска екзархия и това слага край на гръцкото господство над нашата църква.

Втората огромна заслуга на Николай Павлович е договарянето между Руската и Турската империя, подписан на 3 март в Сан Стефано, който връща на картата на Европа България като държава. И освен това освобождава незабавно хилядите български борци за свобода, затворени в Дирабек и турските зандани. Това, че след няколко месеца с Берлинския договор между великите сили териториите ни са оразявани, за да не се създаде прекалено голяма балканска държава с руско влияние, се дължи основно на Великобритания и Австро-Унгария, които дори не допускат участието на граф Игнатиев в Берлин.

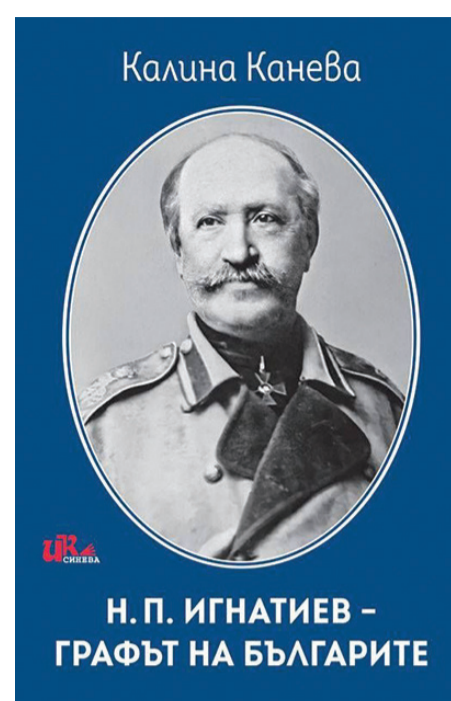
Странно е, че приближени до руския император Александър Втори са обвинявали Игнатиев, че работи за България, а не за интересите на Русия, а днес у нас се намират мизерници да го обвиняват в обратното.

Затова пък Стефан Стамболов, когато наричат русофоб, предлага пред Първото Велико народно събрание именно Игнатиев да стане цар на българите, а Вазов го нарича „велик българолоубец“, напомни издателят, журналист и писател Христо Георгиев.

Проф. Искра Баева говори за значението на Трети март и на националният ни празник. Движението „Трети март“ бе създадено с единствената цел да се направи референдум за запазването на

3 март като национален празник и то постигна целта си, защото инициаторите на кошунствения замисъл се отказаха от него, подчерта тя. И добави: „Нима искаме отново по чисто идеологически причини да сменяме празници. Искат да поставим един лош отпечатък, политически отпечатък, и върху най-хубавия народен български празник, какъвто е 24 май, защото политиките неизбежно ще го присвоят и ще го използват за свои цели, вместо да отбелязваме деня, когато е създадена българската държава. Трети март е денят, когато е възстановена българската държава след почти пет века забравя.“

Това е нашият ден, защото българите са положили огромни усилия да отвоюват новата си държава: достатъчно е да спомена ролята на Паисиевата история, която припомня на българите за загубената им държава, делото на книжовниците, борбата за национална църква, националноосвободителното движение, многото неуспешни въстания, кърваво потушеното Априлско въстание и накрая – отгълчението ни, което заедно с руските войни стига до победата в ос-

Калина Канева
Н. П. ИГНАТИЕВ – ГРАФЪТ НА БЪЛГАРИТЕ

И още нещо да напомним на грантовите безродия – през 1942 г., наред развихрената от Хитлер война и въпреки че сме негов сателит, на 3 март пред паметника на Цар Освободител в София редом с българското правител-

ката описа своя 40-годишен труд над книгата, събрала множество архивни документи, разкази на очевидци и срещи с потомци на големия руски дипломат граф Игнатиев.

Калина Канева подчерта още: „Времето минава, но има имена, които остават, дори ако ги охулят или фалшифицират. Граф Игнатиев е сред нас и благодарение на издателство „Синева“ сега ние, както казва Дмитрий Лихачов, ставаме съвременници на миналото.“

За граф Игнатиев може много да се говори, защото той не само е извършил значими за България дела като дипломат и общественик, но той е и една много интересна личност. Точно това съм се опитвала да покажа в книгата. Тръгнах по журналистически пътеки, събрах много информация от всички възможни източници, срещам се с негови потомци, преснат по целия свят...

Друг голям българин - Симеон Радев, в едно интервю казва: „Всяко време си има своите мотиви, но освободителното дело на Русия е дело безкористно, продиктувано от чист идеализъм от страна на Русия. Българският историк трябва да

На трибуната д-р Велиана Христова, журналист, водещ на представянето на книгата на Калина Канева „Н. П. Игнатиев – графът на българите“. Отляво надясно: проф. Искра Баева, издателят Христо Георгиев и авторът Калина Канева.

Снимка: Василка Балевска

българската за нас Руско-турска война 1878-1888 г. Нека не пренаписваме историята заради събитията на днешния ден!“

Нека припомним, че за зверствата на турците след Априлското въстание първо разказват пред света руските вестници в Санкт Петербург, а не Виктор Юго. Именно тези кървави репортажи подбуждат руската интелигенция и обикновените хора в Русия да настояват Александър ²² да обяви война на Турската империя и да спаси братята славяни. Императорът не е искал тази война, защото е смятал, че армията му още не е готова след кримското поражение

ство коленичи и нацисткия адмирал Шустер, командващ военноморските сили на Третия райх.

Най-голям интерес предизвика, разбира се, участието на авторката Калина Канева, която разказа как е поставила началото на пътя си към граф Игнатиев след срещи с другия голям българолоубец – акад. Дмитрий Лихачов, оставил ни великото определение за България като държава на духа. Всъщност огромна заслуга на Канева са и книгите й за акад. Лихачов, създадени отново с огромен труд и всеотдайност.

Емоционално, но и с вещината на сериозен изследовател и разказвач автор-

пише за него с благоволение, бих казал – на колени“. През цялото време, докато подготвах книгата, мисля, че беше точно така – бях на колени.“

След изказванията от залата на проф. Нина Дюлгерова и други участници бе показан и великолепният филм „Руският граф болгаров“ за живота и делата на гениалния дипломат Игнатиев, много от които са непознати дори за изкушените в историята. Във филма освен внучката на Игнатиев и руски историци участват самата Калина Канева, проф. Андрей Пантев и други наши изследователи, представители на 6-то училище „Граф Игнатиев“ в София и пр.

„ПЕПЕРУДЕНИ НЕОБЯТНОСТИ“

Кети Бозукова

На 29 февруари в Културния дом на правниците в София се състоя премиера на поредната стихосбирка на Кети Бозукова „Пеперудени необятности“, изящно илюстрирана от художника Сули Сеферов.

Председателят на Културния дом на правниците проф. Снежана Начева поздрави многобройните почитатели на поетесата, а върховният съдия Владислав Славов припомни, че този дом е изграден с доброволни спомоществования именно като средище за

културни изяви на юристите.

С бурни овации публиката аплодира приветствието до двамата талантиливи творци от името на Георги Йорданов – вечния министър на българската култура.

Литературният критик Благвеста Касабова представи новата сбирка на Кети Бозукова.

„Поетесата пресъздава картини на природни състояния, съзвучни с нейния емоционален етос, а музиката на стиха е в основата на ритъма и тонталното многозвучие, разлива се и напоява жаждата за обич и красота“, подчерта тя.

Рециталът се съпровождаше от барокови изпълнения на арфистката Даниела Иванова. А когато многобройните почитатели на поетесата поеха в ръцете си самата стихосбирка с филигранните илюстрации на Сули Сеферов, усещането за ренесансова атмосфера окончателно заля залата.

Дълго след края на проявата отрупаните с цветя поетеса и изящният ѝ илюстратор раздаваха автографи.

ЗОРА

ИЗПОВЕДНО

Кети БОЗУКОВА

Понеже тъй протече ми живота,
вървейки по голямата земя,
за welcome глътвайки по два-три шота,
поднесени с приятелска ръка...
А вечер в чашата червено вино,
откривайки на глътки мъдростта:
Родината е пламъчето свидно –
усещаш топлината с възрастта.
За мен светът бе дом гостоприемно!
Където бях – усетих любовта...
Че майката до гроб ни е потребна,
приятелите – с нас са до смъртта...
Тревите ни омайват, стига само
да дишаме, изпълвайки гърди,
да виждаме зад лустрото измамно
в душата на човешките души.
Да поседим и с баба, и със внуце,
да поговорим с кучето дори...

На края на света да се научим,
че всички сме еднакви... и добри!

„УНГАРСКИ ДНЕВНИЦИ“

На 28 февруари в Културния дом „Красно село“ (Хиподрума) в София се състоя премиерата на сборника „Унгарски дневници“. Проф. Йонка Найденова представи автора д-р Радко Ханджиев – дългогодишен кореспондент на български медии в Унгария и редовен сътрудник на в. „Нова зора“. Тя подчерта големият интерес на българската публика към процесите, ставащи в Унгария през последното десетилетие, отразени в текстовете на автора и защо тази страна-членка се е превърнала в „европейски светофар“ срещу налагания от Брюксел неолиберален ред.

Асен Асенов – директор на издателство „Мултипринт“, определи книгата като „явление“ и горещо я препоръча на българските читатели.

В разгорялата се дискусия се наблегна главно върху социалните аспекти на политиката на правителството на Виктор Орбан: насърчаване на раждаемостта, чрез ефективни програми за младите семейства; лекарствата се облагат само с 5% ДДС; унгарските лекари могат да

Поздравления за автора на „Унгарски дневници“ от посланика на Унгария Н. Пр. Миклош Борош.

практикуват само в една болница – обществена или частна; изключване на посредници в регулирането на комуналните такси (за газ, ток, вода).

Изграждането с руска помощ на нови блокове в АЕЦ „Паки“ пък гарантира енергийния суверенитет на страната през следващите 50-60 години. От авторовите текстове се разбира и защо Социалистическата партия – водеща политическа сила през 90-те години, днес се е превърнала в

незначителен фактор, прегръщайки спорната „Зелена сделка“, правата на т.нар. сексуални малцинства, неоглобалисткия ред на Вашингтонския консенсус, което отблъсква традиционната опора на тази партия от преди десетилетия – милионите трудови хора.

Гост на проявата бе посланикът на Унгария Миклош Борош. Посланикът се включи в дискусията, отговаряйки на десетките въпроси на любопитната публика.

Уважаеми читатели,

Абонаментът все още е единственият начин да сте сигурни, че можете да прочетете вестник „Нова Зора“. Идват безизходни времена, когато всеки глас на правдата ще бъде заглушаван и истината все по-трудно ще бъде изричана и осветявана. Сега тече абонаментната кампания на Български пощи и на фирма „Доби прес“, с които редакцията има договорни отношения за 2024 г. Целта, непостигната в предишните години остава същата и през 2024 г.: 1000 целогодишни абонамента! Ние знаем, че ви е трудно и с

НОВА ЗОРА

ВЕСТНИК „НОВА ЗОРА“ Е ПРОДЪЛЖИТЕЛ НА В. „ЗОРА“, ИЗЛЪЗЛ ОТ 14 МАЙ 1990 Г. ДО 16 ЮЛИ 1996 Г.

НЕЗАВИСИМ НАЦИОНАЛЕН СЕДМИЧНИК

Г. С. Раковски: „Любовта към Отечеството превъзходи сичките световни добрини!“

притеснение отправяме тази покана за подкрепа. Вече се пресрамахме и през отминалата година съобщихме, че приемаме и дарения. Благодарим на всички, които се отзоваха. Ако целта от 1000 абонамента не бъде постигната единствената възможност ще остане вашата целева подкрепа. Процесите протичат все по-скоротечно и става все по-реален образът на

онзи вторник, в който има опасност да не се състои срещата ни с вас. За много централи и институции това би било повод за празник, но ние вярваме, че това не е ваше желание. Можехме да ви спестим казаното дотук, ако все пак беше възможно преодоляването на изкуствените препятствия пред разпространението на вестника. Уви.

БЪЛГАРИЯ НАД ВСИЧКО

www.zora-news.com

София

Година XXVI

(XXXIV)

Излиза във

Вторник,

Цена 2 лв.

Във всяка пощенска станция, до 15 число на всеки месец, очакваме да се абонирате за в. „Нова Зора“ за 1 месец, за тримесечие, полугодие или за цялата година. Абонаментът винаги се изчислява съобразно броя на вторниците, умножени по коричната цена – 2 лв. Това засега остава най-сигурният начин, вие, заедно с „Нова Зора“, да участвате в битката за бъдещето на България.

Нашият каталожен номер в Български пощи остава непроменен – 311.

Всеки вторник очаквайте „Нова Зора“. Търсете най-необходимият за България вестник.